

සිත්තුස් සලාත්

ඉස්ලාමීය පංච මහා වගකීම් අතුරින් දෙවැනි වගකීම පංච කාල සලාතය වේ. එය මුස්ලිම්වරයකුගේ ජීවිතයේ දී මග හැරිය නොහැකි වගකීමකි. මිහ්රාජ් ගමනේ දී සලාතය අනිවාර්ය කරන ලදී. එදින සිට නබි (සල්) තුමා තම මරණය දක්වා ම සලාතය ඉතා හොඳින් ඉටු කළේය. සලාතය නොවරදවා ඉටු කිරීම මුස්ලිම් බැතිමතකුගේ ලක්ෂණයක් ලෙස පෙන්වා දී ඇත.

ර්මාන් හා කුෆ්ර් (ප්‍රතික්ෂේප කිරීම) අතර වෙනස සලාතය වේ. (මුස්ලිම්) යනුවෙන් නබි (සල්) තුමාණෝ පැවසූහ.

වරක් නබි (සල්) තුමා මස්ජිදයට පැමිණියේ ය. එම අවස්ථාවේ දී ම තවත් මිනිසෙක් මස්ජිදයට පැමිණ සලාතය ඉටු කළේ ය. සලාතය අහවර කර නබි (සල්) තුමාට සලාම් පැවසුවේ ය. නබි (සල්) තුමා එයට පිළිතුරු සලාම් පැවසුවේ ය. පසුව

“නැවත සලාතය ඉටු කරන්න. නුඹ සලාතය ඉටු කළේ ම නැත.” යනුවෙන් පැවසුවේ ය.

එම මිනිසා පෙර ඉටු කළ පරිදි ම සලාතය කර පැමිණ නබි (සල්) තුමාට සලාම් පැවසුවේ ය. “නැවත සලාතය ඉටු කරන්න. නුඹ සලාතය ඉටු කළේ ම නැත.” යනුවෙන් නබි (සල්) තුමාණෝ පැවසූහ. (මෙලෙස තෙවරක් සිදු විය) ඉන් පසු එම මිනිසා, “සත්‍ය දහම සමගින් ඔබතුමාව එවන ලද අල්ලාහ් වෙත දිවුරමි. සලාතය මෙලෙස ඉටු කරනවා හැර වෙන කිසිදු ක්‍රමයක් මම නොදනිමි. මට උගන්වා දෙන්න” යැයි පැවසුවේ ය.

“නුඹ සලාතය උදෙසා සිට ගෙන “තක්බීර්” පවසන්න. පසු ව අල් කුර්ආනයේ නුඹ දන්නා කොටසක් කියවන්න. පසුව නිහඬ ව රුකුල කරන්න. පසු ව රුකුලහි සිට නිවැරදි ව සිට ගන්න. පසු ව සංසුන් ව සජ්ද කරන්න. සජ්දවෙන් හිස ඔසවා සන්සුන් ව හිඳ ගන්න. මෙලෙස ඔබගේ සෑම සලාතයක් ම ඉටු කරන්න.” (බුහාරි) යැයි නබි (සල්) තුමාණෝ පැවසූහ.

පරමාන්ත දින ගැන්තාගේ ක්‍රියා පිළිබඳ විමසනු ලබන විට ප්‍රථමයෙන් ම විමසනු ලබන්නේ සලාතය පිළිබඳ ව ය. එය යහපත් නම්, ඔහු ජය ලබයි. එය අයහපත් නම්, ඔහු දුකට හා ශෝකයට පත් වේ. (තිර්මිදි)

සලාතය ඉතා ම සුපරීක්ෂාකාරී ව ඉටු කළ යුතු බැවින් ජිබර්ල් (අලෙල) තුමා නබි (සල්) තුමාට පළමු දින දෙකේ දී ඉමාම් ලෙස හිඳ සලාතය ඉටු කොට පෙන්නුවේ ය. මින් ඉදිරියට සලාතය ඉටු කරන ආකාරය පිළිබඳ ව අවධානය යොමු කරමු.

★ කිබ්ලාව පෙරටු කර ගෙන සිට ගැනීම.

සලාතය ඉටු කිරීමට සූදනම් වූ කෙනකුට සිටගෙන සිටීමට ශක්තිය තිබේ නම්, කිබ්ලාවට මුහුණ ලා සෘජු ව සිට ගත යුතු ය. පුරුෂයන් තම පාද අතර සුළු ඉඩ ප්‍රමාණයක් තබා, කාන්තාවන් පාද ඉතා සමීප ව තබා සිටගත යුතු ය.

★ නියියත් තැබීම.

නියියත් යනු සිතෙහි ඇති වන චේතනාව වේ. සලාතයට සූදනම් වන විට ප්‍රථමයෙන්ම එම සලාතයට අදාළ නියියතය සිතින් අදිටන් කර ගෙන “අල්ලාහු අක්බර්” යැයි පළමු ව තක්බීර් පැවසිය යුතු ය. මෙම ප්‍රථම තක්බීරය “තක්බීර් තහ්රීමා” යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. “නිශ්චිත ෆර්ලු සලාතය හෝ සුන්නත් සලාතය ඉටු කරමි, යැයි කෙටියෙන් නියියත් තැබිය හැකි ය. නැතහොත් නිශ්චිත සලාතය ද එහි රක්ෂාත් ප්‍රමාණය ද සඳහන් කර උතුම් වූ කිබ්ලාව පෙරටු කර ගෙන අල්ලාහ් වෙනුවෙන් සලාතය ඉටු කරමි,” යැයි පුළුල් ව නියියත් තැබිය හැකි ය.

උදහරණ වශයෙන්, “ෆර්ලු වන සුබන් සලාතය ඉටු කරමි.” යන්න කෙටි නියියත් තැබීම වේ. “ෆර්ලු වන සුබන් සලාතය රකඅන් දෙකක් වශයෙන් උතුම් වූ කිබ්ලාව පෙරටු කර ගෙන අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ඉටු කරමි ” යනුවෙන් පුළුල් ලෙසත් නියියත් තැබිය හැකි ය.

ජමාඅත් වශයෙන් සලාතය ඉටු කරන විට, සලාතය මෙහෙයවන ඉමාම් තුමාගේ නියියතයෙහි “ඉමාමන්” යන්නත් මෑමුන් ලෙස සලාතය ඉටු කරන්නන් නියියතයෙහි “මෑමුමන්” යන්නත් එක් කර ගත යුතු ය.

★ දැත් බැඳීම

නබි (සල්) තුමාණෝ තක්බීර් පවසන විට තම දෙඅත් කන් දෙක දක්වා ඔසවනු ලැබූහ; (මුස්ලිම්) තම උරහිස් දෙක දක්වා ඔසවන්නකු ලෙස සිටියහ. (බුහාරි) නියියතය සිතෙහි ස්ථිර කර ගෙන “අල්ලාහු අක්බර්” යනුවෙන් තක්බීර් පවසා ආරම්භයේ දී දෙඅත්හි ඇඟිලි කෙළින් කර, පහසුවෙන් විහිදුවා, දෙඅත්හි අත්ල කිබ්ලාව දෙසට හරවා, මහපට ඇඟිල්ලෙහි තුඩ කතෙහි යට පෙදෙසට හෝ උරහිස් දක්වා එසවිය යුතු ය. එවිට, තක්බීර් පවසමින් ම දෙඅත් සෙමින් පහළට ගෙන පපුව හා නාභිය අතර දෙඅත් බැඳ ගත යුතු ය. වම් අත මත දකුණු අත තබා, දකුණතෙහි අල්ලෙන් වමතෙහි මැණික් කටුව අල්ලා ගත යුතු ය. පුරුෂයින් වැළමිට තම ඉතට ළං නොකොට දුරස් කර ද, කාන්තාවන් ළං කර ද බැඳ ගත යුතු ය.

★ දුභාලල් ඉෆ්තිකාහ් (ඉස්තිෆ්තිකාහ්)

තක්බීර් තහ්රිමා පවසා තක්බීර් බැඳ ගැනීමත් සමග සමාරම්භක දුභාව පාරායනය කළ යුතු ය. මෙම සමාරම්භක දුභාව “දුභාලල් ඉෆ්තිකාහ්” යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මෙය සලාතයේ ප්‍රථම තක්බීරය සමග පාරායනය කරනු ලැබේ. එවිට නබි (සල්) තුමා විවිධ අවස්ථාවන්හි දී විවිධාකාර දුභා පාරායනය කළේ ය. ඒවා අතුරින් තමන් ප්‍රිය කරන දුභා පාරායනය කළ හැකි ය. නබි (සල්) තුමා සලාතය ඉටු කරන විට “අල්ලාහු අක්බර්” යනුවෙන් තක්බීර් පවසා, වජ්ජන්තු පාරායනය කළේ ය.

وَجْهْتُ وَجْهِي لِلدِّينِ فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَيِّئًا مُسْلِمًا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

★ සුරතුල් ෆාතිහා පාරායනය කිරීම.

“අඋදු බිල්ලාහි මිනෂ් ජෛතානිර් රජම්” යනුවෙන් ආරම්භ කර, “බිස්මිල්ලාහිර් රහ්මානිර් රහිම්” යනුවෙන් පවසා සුරතුල් ෆාතිහාව සංසුන් ව හා නිවැරදි ව පාරායනය කළ යුතු ය. තව ද සියලු ම රක්ආත්වල බිස්මි සමග සුරතුල් ෆාතිහා පාරායනය කළ යුතු ය. ප්‍රථම රක්ආත් දෙකෙහි සුරතුල් ෆාතිහාවට පසු වෙනත් සුරාවක් හෝ සුරාවක කොටසක් පාරායනය කිරීම සුන්නත් වේ. පළමු රක්ආතයේ දී පාරායනය කරනු ලබන සුරාවට වඩා දෙවන රක්ආතයේ දී පාරායනය කරනු ලබන සුරාවේ ප්‍රමාණය කුඩා වීම ප්‍රියමනාපය (මුස්තහබ්)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ
 الْمَلِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ
 اِلٰهَ اِكْبَرِ
 اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ
 اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ
 صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ
 عَلَیْهِمْ
 غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ
 وَلَا الضَّالِّیْنَ

★ රුකුල කිරීම.

අල් කුර්ආන් වැකි පාරායනය කර අවසන් වූ පසු සමාරම්භක තක්බීරයේ දී දෙඅත් එසවූ ආකාරයට ඔසවා, තක්බීර් පවසමින් රුකුල කිරීම උදෙසා නැමිය යුතු ය. හිස, බෙල්ල, පිට පෙදෙස යනාදිය එක කෙළින් එක ම මට්ටමක පිහිටන සේ නැමී දෙඅත්හි ඇඟිලි විහිදුවා අල්ල පාදයේ දණහිස මත තබා හොඳින් අල්ලා ගත යුතු ය. රුකුල කරන විට ද පුරුෂයින් වැළමිට තම ඉනට ලං නොකොට දුරස් කර ද කාන්තාවන් තම ඉනට ලං කර ද තබා ගත යුතු ය. පසු ව,

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ (وَبِحَمْدِهِ)

(මහිමය හිමි, මගේ පරමාධිපති ව පාරිශුද්ධ කර, ඔහුට ප්‍රශංසා කරමි) යනුවෙන් තෙවරක් පාරායනය කළ යුතු ය.

★ රුකුළ සිට නැගිට ඉංකිදලයට පැමිණීම.

රුකුළවේ සිට ඉංකිදලයට පැමිණෙන විට (සෘජුව සිටගන්නා ඉරියව්වට පැමිණෙන විට) සමාරමහක තක්බිරයේ දී දැන් ඔසවන සේ

سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

(තමාට ප්‍රශංසා කරන්නාගේ ප්‍රශංසාවට අල්ලාහ් සවන් දෙන්නේ ය.) යනුවෙන් පවසමින් රුකුළ සිට නැගිට කෙළින් සිට ගත යුතු ය. මෙලෙස ඉංකිදලයට පැමිණි පසු, දෙඅත් පහළට දමා

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِثْلَ مِلْءِ السَّمَاوَاتِ وَمِثْلَ مِلْءِ الْأَرْضِ وَمِثْلَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ

(අපගේ පරමාධිපතියාණෙනි! අහස පුරවා, පොළොව පුරවා, ඉන් පසු ඔබ අහිමන පරිදි සියල්ල පුරවා (තැබූ) ඔබට සියලු ප්‍රශංසා හිමි ය.) යනුවෙන් පාරායනය කළ යුතු ය.

★ සජ්ද කිරීම (සුජුද් කිරීම)

පසු ව ඉංකිදලයේ සිට දෙඅත් නොඔසවා "අල්ලාහු අක්බර්" යනුවෙන් පවසා සුජුද් කිරීමට යා යුතු ය. "දෙපය, දෙදණහිස්, දෙඅත්, නළල, යන අවයව හත ම පොළොවට පතිත වන සේ සජ්ද කළ යුතු ය. සජ්ද කරන විට දෙඅත්හි ඇඟිලි කිබ්ලාව පෙරටු කර, කන හෝ උරහිස්වලට කෙළින් තබා ගත යුතු ය. පුරුෂයන් වැළඹීම තම ඉන, උදරය, හා කළව යන පෙදෙස්වලට ළං නොකොට, දුරස් කර තබා ගත යුතු ය. කාන්තාවන් වැළඹීම තම ඉන, උදරය හා කළව යන පෙදෙස්වලට ළං කර තබා ගෙන, සුජුද්හි දී

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى (وَبِحَمْدِهِ)

(අතිශ්‍රේෂ්ඨ වූ මගේ පරමාධිපති ව පාරිශුද්ධ කර, ඔහුට ප්‍රශංසා කරමි.) යනුවෙන් තෙවරක් පාරායනය කළ යුතු ය.

★ මැද ඉඳුමට පැමිණීම.

සුජුද්හි ස්වල්ප වේලාවක් රැඳී පසු ව තක්බිර් පවසා හිස ඔසවා දණ හිස අල්ලාගෙන මැද ඉඳුමෙහි හිඳ ගත යුතු ය. එවිට, දකුණු පාදයෙහි ඇඟිලි තුඩු පොළවේ වැදෙන සේ සිටුවා තබා, වම් පාදයේ යටි පාදය මත හිඳ ගත යුතු ය. දෙඅත්හි ඇඟිලි කිබ්ලාව දෙසට, දණ හිසට සමීපයෙහි, කළව පෙදෙස මත තැබිය යුතු ය. මෙම හිඳුම "ඉෆ්තිරාෂ්" නම් වේ. එවිට,

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَارْفَعْنِي وَارْزُقْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي

(පරමාධිපතියාණෙනි! මට කමා කොට දයාත්විත වන්න. මගේ අඩුපාඩු මගහරවා දෙන්න. මාව උසස් කොට භාග්‍යය ළඟා කර දෙන්න. මාව සෘජු මගෙහි මෙහෙයවන්න. මට සුවය ලබා දෙන්න.) යනුවෙන් පාරායනය කළ යුතු ය.

★ දෙවන සජ්ද (සුජුද්)

මැද හිඳුමෙහි ස්වල්ප වේලාවක් රැඳී සිට, “අල්ලාහු අක්බර්” යැයි පවසමින් දෙවන සුජුදයට යා යුතු ය. පළමු සුජුදය ඉටු කළ සේ එහි ස්වල්ප වේලාවක් රැඳී සිට “තස්බීහ්” පාරායනය කළ යුතු ය.

දෙවන සුජුදයට පසු තක්බීරය ටිකක් දිගුව පවසමින් හිස ඔසවා දෙවන රකා අතය උදෙසා නැඟිට සිට ගත යුතු ය. දෙවන රකාඅතයේ දී දැන් බැඳ, පළමු රකා අතයේ දී පාරායනය කළ සේ සුරතුල් ෆාතිහාව ද ඉන්පසු තවත් සුරාවක් ද පාරායනා කළ යුතු ය. සලාතයේ දී ප්‍රථම රකාඅත් දෙකෙහි පමණක් සුරතුල් ෆාතිහාවට පසු වෙනත් සුරාවක් හෝ සුරාවක වැකි කිහිපයක් පාරායනා කළ යුතු ය. තෙවන, සිවු වන රකාඅත් සහිත සලාතයන්හි දී සුරතුල් ෆාතිහා පමණක් පාරායනා කළ යුතු ය.

★ කුනූත්

සුබ්හු සලාතයේ දෙවන රකාඅතයේ දී ද, රමලාන් මස 16 වන රාත්‍රියේ සිට අවසන් දින දක්වා විහර් සලාතයේ අවසාන රකාඅතයේ දී ද, රුකුළ සිට නැඟිට ඉංතිදලයට අදාළ දුආව පාරායනය කළ පසු දෙඅත් උරහිස් අසලට ඔසවා මුහුණ ඉදිරියේ තබා කුනූත් පාරායනා කිරීම සුන්නත් වේ.

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِي مَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِي مَنْ عَافَيْتَ وَتَوَلَّنِي فِي مَنْ تَوَلَّيْتَ وَبَارِكْ لِي فِي مَا أَعْطَيْتَ وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ إِنَّهُ لَا يَدُلُّ مِنْ وَالِيَةٍ وَلَا يَعْزُرُ مِنْ عَادِيَةٍ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ, فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا قَضَيْتَ, وَأَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ, وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

★ අත්තහියියාත්

අවස්ථා දෙකක දී පාරායනා කරනු ලැබේ. එය පළමු අත්තහියියාත් හා අවසාන අත්තහියියාත් වේ. රකාඅත් තුනකින් හෝ හතරකින් යුක්ත සලාත්වල දෙවන රකාඅතයේ දෙවන සුජුදයට පසු ඉෆ්තිරාෂ් හිඳුමෙහි හිඳ ගැනීම පළමු අත්තහියාත් වේ.

التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ, السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ, أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

සියලු ම සලාත්වල අවසාන රකාඅතයේ දෙවන සුජුදයට පසු අත්තහියියාත් දකුණු පාදයේ යටි පාදය කෙළින් සිටවා, වම් පාදය දකුණු පාදයට යටින් තබා පෙළොවේ හිඳ ගැනීම අවසාන අත්තහියාත් වේ. මෙය “තවර්රුක්” හිඳුම නම් වේ. ප්‍රථම අත්තහියියාතයේ දී අත්තහියාත් දුආවේ “ඉබ්රාහිමියියා” වන තෙක් ද අවසාන අත්තහියියාතයේ දී “සලවාත් ඉබ්රාහිමියියා” කොටස අවසාන වන තෙක් ද පාරායනය කළ යුතු ය.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ،

وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

අත්තහිසියාත් පවසන හිඳුම් දෙකේ දී ම, දෙඅත් දණහිසට කෙළින් කළල මත තබා, දකුණතෙහි දබර ඇඟිල්ල තරමක් ඇතුළට නැමෙන සේ එම ඇඟිල්ලෙහි යටි පෙදෙස මහපට ඇඟිලි තුඩට සමීපයෙහි තබා ගත යුතු ය. අනෙකුත් ඇඟිලි තුන ම ඇතුළට නමා තබා ගත යුතු ය.

“අඡ්භදු අත්ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ” යන වැකිය පාරායනය කරන විට, ඇතුළට නමා ගෙන සිටි දකුණතෙහි දබරැඟිල්ල සම්පූර්ණයෙන් ම දිගු කළ යුතු ය. එවිට සලාම් පවසන තුරු දිගුකර තබා ගන්නා එම දබරැඟිල්ල දෙස බලා ගෙන සිටීමෙන් අනෙකුත් අවස්ථාවන්හි දී සුදුසු කරන ස්ථානය දෙස බලා සිටීම ද සුන්නත් වේ.

අවසාන අත්තහිසියාත් පාරායනය කර අවසන් වූ පසු “අස්සලාමු අලෙකුම් වරත්මතුල්ලාහ්” යනුවෙන් සලාම් පවසමින් මුහුණ දකුණු දෙසටත් ඒ සමග ම දෙවන සලාමය පවසමින් වම් දෙසටත් හැරවිය යුතු ය. මේ සමගින් සලාතය අවසන් වේ.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ.

ෆර්සු සලාතයට අනතුරු ව කරන ප්‍රාර්ථනාවන් ඉක්මනින් ඉටු වේ. ඒ නිසා, අවශ්‍ය පරිදි, ප්‍රියමනාප ප්‍රාර්ථනා සිදු කළ හැකි ය. දුආව හමිදු සලවාත් සමග ආරම්භ කර හමිදු සලවාත් සමගින් අවසන් කළ යුතු ය.

අභ්‍යාස

01. සලාතය යන අනිවාර්ය වගකීමෙහි වැදගත්කම පැහැදිලි කරන්න.
02. සුදුසු කිරීමේ දී භූමිය ස්පර්ශ විය යුතු ශරීරයේ කොටස් මොනවාද? එහිදී පාරායනා කළ යුතු ‘තස්බිහ්’ මොනවාද?
03. සලාතය ඉටු කිරීම පිළිබඳ නොසැලකිලිමත්ව සිටිනවුන්ට ඔබ දෙන උපදේශය කුමක් ද?
04. පහත දැක්වෙන අරාබි වචනවල අර්ථය ලියන්න.

අ) තක්බිර් තහ්රීමා	ඇ) ඉෂිදාල්
ආ) ඉෆ්තිරාෂ්	ඈ) තව්ර්රුක්